

про результати фінансово-господарської діяльності акціонерних товариств та дозволить потенційним інвесторам більш реально та своєчасно оцінювати інвестиційну привабливість емітентів. Крім того, до питання щодо розкриття інформації відноситься також і створення та постійне інформаційне супроводження веб-сайтів компанії-емітента. Так, згідно дослідженню аналітиків інвестиційної компанії Concorde Capital, в якому аналізувалися інформативність та зручність використання веб-сайтів українських публічних компаній для місцевих та іноземних інвесторів, українські веб-сайти більш орієнтовані на клієнтів, ніж на інвесторів, та інформативні сайти сприяють справедливій ціні компанії [4];

– сприяти підвищенню фінансової грамотності серед українського населення, зокрема проводити просвітницьку діяльність (до високоефективних методів відносяться організація безкоштовних базових он-лайн семінарів, впровадження освітніх програм в учбових закладах та інші);

– допустити на територію України цінні папери іноземних емітентів, які є більш ліквідними. Це прискорить розвиток вітчизняного фондового ринку, сприятиме насиченню ринку фінансових інструментів з високими інвестиційними характеристиками, розширить можливості інвесторів щодо диверсифікації портфелю. Крім того, іноземні емітенти проводять більш відкриту політику по розкриттю інформації та мають високу культуру ведення своїх цінних паперів, що позитивно вплине з врахуванням конкурентного тиску на українських емітентів.

В розвинених країнах з ринковими відносинами фондові ринки виконують досить важливу роль у фінансовому секторі економіки. В умовах стабільного розвитку країни ринок цінних паперів являє собою частину ринку позикового капіталу, який перерозподіляє вільні грошові кошти в різні виробничі і невиробничі сфери економіки держави. Тому для нашого, перехідного виду економіки значним кроком наближення до світових ринкових відносин з'явилася би розробка стратегії розвитку, вдосконалення і виходу українського фондового ринку на світовий рівень.

Література

1. Market capitalization of listed companies [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://data.worldbank.org/indicator/CM.MKT.LCAP.CD/countries/1W?display=default>
2. FTSE повышает минимальные требования к free float companies [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.vestifinance.ru/articles/5056>
3. Леонов Д. А., Смаглюк Є. М. Перспективні напрями розвитку інформаційної інфраструктури ринку акцій в Україні/ Леонов Д. А., Смаглюк Є. М. // Фінанси України. – 2007. - №2. – с. 56-68.
4. Объявлены результаты исследования "Investor Relations Online" [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://maanimo.com/news/stock-market-analytics/65223-obyavleny-rezultaty-issledovaniya-investor-relations-online>.

ОПТИМІЗАЦІЯ ГРОШОВИХ ПОТОКІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Мішина Ю. В.
к.е.н., доц. Бровкова О. Г.
Мінаєва К. В.

Одеський національний політехнічний університет

І. А. Бланк вказує, що грошовий потік характеризує рух активів в грошовій формі, розглядаючи оборот грошових коштів як в готівковій, так і в безготівковій формі. В безготівковій формі грошових коштів цей потік включає в себе оборот і окремих фінансових інструментів (тобто капітал у фінансовій формі).

Якщо потік активів приймає грошову форму то він називається грошовим потоком. На базі цього російський фахівець Літньов розглядає грошові потоки як рух грошових коштів, вказуючи, що рух грошових коштів, одержуваних і витрачаються підприємством в наявній і безготівковій формі, називають у фінансовому менеджменті грошовими потоками.

Оптимізація грошових потоків являє собою процес вибору найкращих форм їх організації на підприємстві з врахуванням умов і особливостей здійснення його господарської діяльності [1].

Головними задачами оптимізації грошових потоків підприємства є: визначення та реалізація резервів, які дозволять зменшити залежність від зовнішніх джерел залучення грошових коштів; забезпечення повної збалансованості позитивного і негативного грошових потоків у часі і по обсягам; підвищення суми та якості чистого грошового потоку господарчої діяльності підприємства [1].

Заходи щодо оптимізації грошових потоків підприємства забезпечують збалансованість обсягів позитивного та негативного їх видів. Адже, як надлишковий так і дефіцитний грошовий потік негативно впливають на результати господарчої діяльності підприємства.

При надлишковому грошовому потоці втрачається реальна вартість тимчасово вільних коштів, унаслідок інфляції, уповільнюється оборотність капіталу через простій коштів, втрачається частина потенційного доходу у зв'язку з втраченою вигодою від прибуткового розміщення коштів в операційному чи інвестиційному процесі [4].

При дефіцитному грошовому потоці знижуються ліквідність і рівень платоспроможності підприємства, що призводить до зростання простроченої заборгованості підприємства за кредитами банку, постачальникам, персоналу з оплати праці[4].

Заключним етапом оптимізації є забезпечення умов максимізації чистого грошового потоку підприємства, зростання якого забезпечує підвищення рівня самофінансування підприємства, знижує залежність від зовнішніх джерел фінансування.

Збільшення суми чистого грошового потоку можна забезпечити за рахунок таких заходів[4]:

- зменшення суми постійних витрат підприємства;
- зниження рівня змінних витрат;
- проведення ефективної податкової політики;
- застосування методу прискореної амортизації;
- продаж невикористовуваних видів основних засобів, нематеріальних активів і запасів;
- посилення претензійної роботи з метою повного і вчасного стягнення штрафних санкцій та дебіторської заборгованості.

Результати оптимізації грошових потоків мають відобразитися у фінансовому плані підприємства на рік з розбивкою по кварталах і місяцях.

Таким чином, кваліфіковане управління грошовими потоками дає можливість зовнішнім і внутрішнім користувачам приймати певні оптимальні управлінські рішення, які в майбутньому можуть суттєво вплинути на кінцевий результат фінансово-господарської діяльності підприємства. Тобто, управління грошовими потоками — це важливий фінансовий важіль, який забезпечує[3]:

- фінансову рівновагу підприємства в процесі його стратегічного розвитку — визначення рівня взаємозв'язку між різними видами грошових потоків за їх обсягами та в часі;
- ритмічність здійснення операційного процесу;
- скорочення потреби підприємства в позиковому капіталі;
- прискорення оборотності капіталу;
- зниження ризику неплатоспроможності підприємства за рахунок синхронізації надходжень і витрат грошових коштів;
- отримання додаткового прибутку за рахунок тимчасово вільних залишків грошових активів у фінансових інвестиціях[3].

Література

1. Бланк І. А. Фінансовий менеджмент / Бланк І. А. - К. : Ельга Ніка-Центр, 2004 р. -655с.
2. Керанчук Л. С., Руденко В. В. Методи оптимізації грошових потоків підприємства. // Режим доступу / <http://intkonf.org/keranchuk-ls-rudenko-vv-metodi-optimizatsiyi-groshovih-potokiv-pidpriemstva/>
3. Подольська В. О., Яріш О. В. Фінансовий аналіз: Навч. посібник. — К. : Центр навчальної літератури, 2007. — 488 с. // Режим доступу/ http://smsbook.com.ua/75_Optimizatsiya_groshovih_potokiv_pidpriemstva_58.html#58
4. Савицька Г. В. Економічний аналіз діяльності підприємства // Режим доступу /http://pidruchniki.ws/1911052241393/ekonomika/shlyahi_optimizatsiyi_groshovih_potokiv

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Начева Н. Ю.

к.е.н., проф. Поповенко Н. С.

Одеський національний політехнічний університет

Введення. В даний час відбувається падіння абсолютних розмірів суспільного виробництва і його ефективності, зниження рівня керованості промисловістю. Найбільш істотними факторами, що обмежують зростання виробництва, як і раніше найчастіше є неплатоспроможність і брак власних коштів підприємств, а також нестабільність податкової та правової політики, досить високий відсоток комерційного кредиту.

В умовах нестабільної ринкової економіки, до яких важко адаптуються вітчизняні підприємства, запорукою виживання та основою стабільного стану підприємства служить його фінансова стійкість. Вона відображає такий стан фінансових ресурсів, при якому підприємство здатне шляхом ефективного їх використання забезпечити подальший розвиток виробництва. Проблеми фінансової стійкості відносяться до числа найбільш важливих не тільки фінансових, але й загальноекономічних проблем. Недостатня фінансова стійкість може призвести до відсутності у підприємств коштів для розвитку виробництва, їх неплатоспроможності і навіть до банкрутства, а надлишкова стійкість буде перешкоджати розвитку, обтяжуючи витрати підприємства зайвими запасами і резервами. Уникнути подібного положення можливо за допомогою аналізу фінансового стану підприємства, який являє собою сукупність показників, що відображають наявність, розміщення і використання фінансових ресурсів. З метою досягнення стійкого фінансового положення підприємства в умовах ринкової економіки, необхідно знати, як керувати